

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.I.30.041/2023/4. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Név ügyvéd (cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Név1 ügyvéd (cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 36. sorszám

A per tárgya:

közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezménye

Az elsőfokú bíróság:

Kaposvári Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

22.M.70.105/2022/34/I. szám

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – fellebbezett részében – helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 120.000 (egyszázhuszezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2021. január 1. napjától állt családgondozó munkakörben közalkalmazotti jogviszonyban az alperesnél. Kiskorú gyermekét egyedül neveli, aki 2022. szeptember 1. napján kezdte az óvodát.
- [2] A családgondozói munkakör betöltéséhez felsőfokú végzettség szükséges. A felperes közgazdasági szakközépiskolai végzettséggel rendelkezett, szociális szakirányú képesítése és

végzettsége nem volt, bár korábban dolgozott családgondozói területen, de rendszerezett tudással nem bírt. Az alperes intézményvezetője pedagógus szakképesítéssel rendelkezett, így a felperes számára szakmai segítséget nem tudott nyújtani. A helységi Szociális Szolgáltató Központ - amely az alperes intézmény felett a szakmai irányítást gyakorolta - területén működő családsegítő szolgálatok közül egyedül az alperes intézményben nem rendelkezett senki szakirányú felsőfokú végzettséggel.

- [3] A családgondozó felperes feladatát a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvényben és az ennek végrehajtására kiadott NM rendeletben, továbbá a szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló 1993. évi II. törvényben és az ennek végrehajtására kiadott SzCsM rendeletben meghatározott, szerteágazó családgondozói tevékenységek képezték. Így többek között a segítő beszélgetéstől a gyermekvédelmi jelzőrendszer működtetésén át a családlátogatás, a családok krízishelyzetének megoldása, a hivatalos ügyek intézésében való segítségnyújtás és az ezekhez kapcsolódó adminisztráció, a család- és gyermekjóléti központtal, a gyámhivatallal, a bírósággal és más hatóságokkal, az iskolai és óvodai gyermekvédelmi felelőssel, pedagógusokkal, védőnőkkel, háziorvosokkal való kapcsolattartás. Az adminisztrációs feladatok körében szükséges volt egyéni gondozási tervet, nevelési tervet készíteni, a munkájáról naprakész naplót vezetni, környezettanulmányt készíteni, a beérkező leveleket, ügyeket iktatni, lefűzni, a forgalmi naplóban és a látogatási esetenaplóban rögzíteni, minden esetről és terepmunkáról feljegyzést készíteni, az intézkedéseiről tájékoztatni a jelzéstevőt, statisztikai jelentésekhez adatot szolgáltatni, adatot rögzíteni, és a papír alapú adatokat az elektronikus rendszerben: a KENYSZI, majd a GYVR rendszerben rögzíteni. A munkaköri leírása szerint munkaidejének 50%-át terepen kellett végeznie, 50%-át az irodában.
- [4] Az alperes intézmény illetékességi területe helység2, helység3, helység4, helység5 és helység6 községekre terjed ki. A kialakult munkamegosztás szerint a felperes látta el helység2, helység3, helység4 és helység5 községek területén a családgondozói munkát, míg az intézményvezető helység6 területén végezte ezt a feladatot, ahol a teljes időszakban körülbelül 4 család szorult gondozásra. Ezzel szemben a felperes munkaviszonya alatt folyamatosan átlagban legalább 30 család gondozását látta el: egy-egy családban több felnőtt személy és gyermek volt. Minden községben hetente 2-4 órában ügyfélfogadást tartott, 4-5 családot meglátogatott mindegyik településen, amelyek minimum negyedórát, probléma esetén akár 1,5 órát is igényeltek. Sok időt töltött terepmunkával, hetente akár 10-14 órát is. Családlátogatási tevékenységet végzett az alapellátásban lévő családok látogatásán kívül hivatali megkeresésekre és külön a védelemben vett személyeknél, gyermekeknél. A postázást, iktatást egyedül látta el, emellett tárgyalásokra, egyeztetésekre, gyámhivatalba és bíróságra járt, továbbá heti két megbeszélésen is részt vett az alperes szolgálatban. A Covid időszakban szociális gondozói feladatkörben is végzett tevékenységet, például ebédkihordást, illetve a szociális gondozókat időszakosan gépjárművel szállította.
- [5] A felperes közalkalmazotti jogviszonyának kezdetén hátralékkal vette át a munkakörét az előző családgondozótól. Jogviszonyának fennállása alatt az adminisztrációs tevékenységgel maga is többször elmaradt, illetőleg azokat nem a szakmai szabályoknak megfelelően végezte. Konkrétan a forgalmi napló vezetésével maradt el, a gondozott családokról felvett aktában sokszor csak a helyszínen készített feljegyzéseket helyezte el, ahelyett, hogy azok tartalmát átvezette volna az esetenaplóba. Elmulasztotta községenként hetente a jelzésekről vagy annak hiányáról készített összefoglaló jelentés megküldését a helységi Szociális Szolgáltató Központnak. Ugyanígy elmaradt az adatok GYVR rendszerben való elektronikus rögzítésével. A GYVR rendszer egyébként nem működött megfelelően, mert a felhasználó jogosultságát nem azonosította. A szolgáltató központ szakmai vezetője sem tudott hatékony segítséget nyújtani a felperes részére a GYVR rendszer használatában, mert ebben az

időszakban ő is még csak tanulta azt. Az elektronikus rendszer működésének problémái miatt a hatóságok papír alapon is elfogadták az ügyintézéshez szükséges adatokat. A felperes adminisztratív mulasztása ellenére nem volt olyan eset, amikor bármilyen intézkedés nagyobb késedelmet szenvedett volna emiatt.

- [6] A felperes egy alkalommal elmulasztotta környezettanulmány készítését, ezért a 2022. február óta elmaradt környezettanulmány pótlására hívta fel a Név2 Megyei Kormányhivatal helység7 Járási Hivatalának Hatósági és Gyámügyi Osztálya az alperest 2022. április 26-án.
- [7] Emellett a helység1 Szociális Szolgáltató Központ 2022. április 25-én értesítette az alperes vezetőjét, hogy a felperes február 25. óta nem tett eleget a heti jelentési kötelezettségének. Emiatt a munkáltató 2022. május 3. napján írásbeli figyelmeztetésben részesítette a felperest, és felhívta, hogy a jövőben a jelentési kötelezettségét minden hétfőn 12 óráig teljesítse. Azonban ezt követően is előfordult, hogy egy-egy jelentés hiányzott.
- [8] 2022 februárjában az államkincstár vizsgálta az alperes intézmény működését, melynek során hiányosságokat tárt fel. A vizsgálat eredménye alapján a Név2 Megyei Kormányhivatal 2022. május 31-én határozatot hozott, amelyben az alperest továbbképzési terv elkészítésére, térítési díj szabályozására, valamint a személyi nyilvántartás teljes körű kitöltésére hívta fel, továbbá előírta, hogy az esetenapló „intézkedések” részében kell vezetni a szociális segítő munka keretében végzett tevékenységet, a miniszteri protokoll szerint. Ennek pótlására 30 nap határidőt szabott azzal, hogy a teljesítést háromhavonta ellenőrizni és hathavonta értékelni kell, utóellenőrzést az év utolsó negyedévére rendelt el. A vizsgálat eredményét és a határozat tartalmát a felperes nem ismerte.
- [9] Az alperes vezetője többször felhívta a felperest szóban az adminisztratív munkája hiányosságainak pótlására, aki azonban a nagyobb mértékű késedelmet a napi munkavégzés mellett nem volt képes behozni. Emiatt 2022. július 8-án (péntek) írásban is felhívta az alperes vezetője a felperest, hogy az elvégzendő feladatokról készítsen intézkedési tervet július 11-én (hétfő) 15 óráig. A felperes határidő-hosszabbítás iránti kérelmére a feladat határidejét másnap délig hosszabbította meg. Egyidejűleg július 8-án a konkrétan elvégzendő feladatokat is közölte a felperessel, így felhívta, hogy az alapellátáshoz szükséges nyomtatványokat használja, és a gondozásban lévő gyermekeket és családokat az összes dokumentációval együtt rögzítse a GYVR rendszerben, a védelembe vétel melletti munka dokumentálását is az előírások szerint készítse el, vezesse az esetenapló „intézkedések” részét, és pontos ügyfélnyilvántartást vezessen, pótolja a hiányzó adatokat, valamint a forgalmi naplókat aktualizálja. Minderre július 14. napjáig szabott határidőt. A felperes július 11-ig egy vázlatos intézkedési tervet csatolt, amelyet az alperes vezetője nem fogadott el, csak a július 14-én benyújtott tervet. Az intézményvezető 2022. július 15. napján ismét írásban figyelmeztette a felperest amiatt, hogy a július 8. napján kelt felhívásban foglaltakat a meghosszabbított határidőben nem teljesítette. Ezért felhívta, hogy július 20. napjáig a korábbi felhívásban foglaltak pótlását végezze el, és a jövőben teljesítse a hetente esedékes jelentéseket. Figyelmeztette a felperest, hogy ha a munkaköri feladatait ismételten megszegi, fegyelmi eljárást indít ellene. A felperes a megadott határidőben a feladattal nem végzett.
- [10] Ezért az alperes 2022. július 21-én megszüntette a felperes jogviszonyát felmentéssel a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 30. § (1) bekezdés c) pontjának második fordulata alapján azzal az indokkal, hogy korábban két alkalommal, május 3-án és július 15-én írásbeli figyelmeztetésben részesült, mert a munkakörével kapcsolatos kötelezettségeit vétkesen megszegte, a határidőket nem tartotta be. 2022. július 20-án ismételten határidőt mulasztott, adminisztrációs és jelentési kötelezettségeit nem teljesítette. Emiatt a közalkalmazotti jogviszonyát a munkáltató a jövőben nem tudja fenntartani, mert a felperes közalkalmazotti feladatait nem látja el, a munkáját nem végzi el. Mivel egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, nem fegyelmi

úton, hanem rendes felmentéssel szüntette meg a jogviszonyát, egyidejűleg a további munkavégzés alól felmentette. A felperes a részére átadott eszközökkel elszámolt, személyes holmiját elvitte a munkahelyéről.

- [11] A felperes illetménye pótlékkal együtt havi bruttó 278.996 forint volt. A felmentési időre, 2022. július 22. napjától augusztus 22. napjáig 179.948 forint illetményben részesült. Ezt követően nettó 187.745 forint, bruttó 282.323 forint munkanélküli ellátást, majd 2022 decemberétől nettó 22.800 forint, bruttó 34.285 forint aktív korúak jövedelempótló támogatását folyósítottak a részére.
- [12] A felperest váltó új családgondozó kommunikáció és művelődésszervezői főiskolai diplomával rendelkezik, korábban az önkormányzatnál másfél évig szociális ügyintéző mellett végzett munkát, továbbá közfoglalkoztatási ügyintézői feladatokat is ellátott, szociális területen gyakorlattal rendelkezett. Neki családgondozóként iktatni és postázni nem kellett, továbbá a helységi területen az ügyfélfogadást és a terepmunkát az intézményvezető látta el. A GYVR rendszer működését online anyagokból sajátította el, és személyes segítséget kapott a rendszer működésének megismeréséhez.
- [13] A felperes keresetében a közalkalmazotti jogviszonya jogellenes megszüntetése miatt jövedelempótló kártérítésként öt havi elmaradt jövedelem és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest az álláskeresői járadék és a jövedelempótló támogatás levonásával azzal, hogy egy havi illetményének korrigált összege 227.381 forint. A kártérítés tőkeösszege után 2022. november 26-tól a kifizetésig a törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetését is kérte. Kérte emellett kötelezni az alperest az érettségi bizonyítványa, az ügyintéző-titkár képesítéséről szóló, az irodavezetői képesítéséről szóló és a nemzetközi számítógép-használói bizonyítványa, valamint az állami „A” típusú német nyelvvizsga bizonyítványa, továbbá a jogviszonyt keletkeztető és a munkabérre vonatkozó okiratok kiadására, amely okiratok a munkahelyén a fiókjában maradtak.
- [14] Keresetében elismerte, hogy az adminisztrációs feladatok elvégzésében késedelem terhelte, azonban álláspontja szerint a felmentés nem felelt meg a Kjt. 32. § (1) bekezdés b) pontjában írt annak a követelménynek, hogy ha a közalkalmazott egyedülállóként kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, csak különösen indokolt esetben szüntethető meg a jogviszonya felmentéssel. Előadása szerint a tényleges szociális- és gyermekvédelmi munka, az úgynevezett terepmunka mellett az adminisztrációs feladatok elvégzésére gyakran nem maradt ideje, a GYVR rendszer nem működött megfelelően, oktatást ahhoz nem kapott, hiába kért több alkalommal segítséget az intézmény vezetőjétől. A Covid időszakban nem csak a családsegítő feladatokat kellett végeznie, hanem a szociális ellátási feladatokban is részt kellett vennie, például ebédet hordott, és a szociális gondozókat segítette a munkájukban. Az államkincstári vizsgálat eredményéről őt nem tájékoztatták, és a hiányok pótlására teljesíthetetlenül rövid határidőt kapott.
- [15] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult. Álláspontja szerint a felmentés megfelelt a jogszabályoknak. A felperes kétszeri írásbeli figyelmeztetés ellenére továbbra sem végezte megfelelően a munkáját, amikor az adminisztrációs kötelezettségeit elmulasztotta. A gondozott családok krízishelyzete esetén igazolni szükséges a hatóságok részére, hogy milyen jelzés érkezett a szolgálathoz és arra milyen intézkedés történt, de adminisztráció hiányában ezt teljesíteni nem lehet. Vitatta, hogy bármilyen okirat a felperes fiókjában maradt volna.
- [16] Az elsőfokú bíróság a keresetet részben alaposnak találta, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 850.928 forint jövedelempótló kártérítést és ennek 2022. november 26. napjától számított késedelmi kamatát, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A perköltségről úgy rendelkezett, hogy a költségeiket a felek maguk viselik.

- [17] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a Kjt. 30. § (1) bekezdés c) pontja értelmében felmentéssel megszüntethető ugyan a jogviszony, ha a közalkalmazott a munkáját nem végzi megfelelően, azonban a Kjt. 32. § (1) bekezdés b) pontjában írt szigorú feltételnek az alperes felmentése nem felelt meg, mert a kiskorú gyermekét egyedül nevelő felperes esetében a különösen indokolt helyzetet nem találta megállapíthatónak az MK 10. számú állásfoglalásában írt szempontokra - súlyos ok, tarthatatlan helyzet hiányára - tekintettel. Azt megállapította, hogy a felperes nem végezte a munkáját megfelelően, mert számos esetben késedelembe esett az adminisztrációs tevékenységgel, ezek a késedelmek azonban részint pótolhatók voltak, részint a felperes szakképzettségének hiányára és jelentős munkaterhére voltak visszavezethetők. A felperes nem rendelkezett sem szakirányú, sem felsőfokú végzettséggel, és közvetlen szakmai segítséget valójában az alperes sem tudott nyújtani a részére. Rövid jogviszonya alatt annak egyharmadában volt szakmai végzettséggel rendelkező felettese. Korábban ugyan dolgozott hasonló munkakörben, azonban gyakorlatot nem szerzett, a betanított munka szintjén dolgozott.
- [18] Hiányosságra első ízben 2022 májusában figyelmeztették a felperest, amely jogorvoslati tájékoztatót nem tartalmazott. Az alperes intézmény működését szakmai szempontból figyelemmel kíséző tanúl tanúvallomása szerint a heti jelentéseket rendszeresen elmulasztotta leadni a felperes, azonban munkavégzésében nem volt kirívó probléma. Megállapítható volt, hogy a családgondozók általában leterheltek, megfelelő szakképesítésű családgondozó esetén is rendszeres az adminisztrációs késedelem, hiszen a feladatok kampányszerűen jelentkeznek, általában az iskolai félév, illetőleg év végén. Az újonnan bevezetett GYVR elektronikus rendszer pedig a mai napig problémákkal működik, és a rendszer hibái miatt a hatóságok papír alapon is elfogadták az ügyintézéshez szükséges adatokat. Az egy családgondozó által maximálisan ellátható létszám 25 család, vagy 45 gyermek, de a létszámhiány miatt ezt a jogszabályi előírást nem tudták betartani.
- [19] A helység7 központ esetmenedzserének tanúvallomásából kiderült, hogy jól együtt tudott működni a felperessel, a környezettanulmány elvégzése esetlegesen azért csúszhatott, mert az esetmenedzsernek is részt kellett azon vennie, és az időpontegyeztetés nehézkes volt. Nem volt olyan eset, amikor a felperes bármilyen intézkedési késedelme jöváthatetlen sérelmet okozott volna. A felperes a családlátogatások és a környezettanulmányok mellett az alapellátásban önállóan járt ki a családokhoz, családlátogatási kötelezettségeinek eleget tett. A halmozottan hátrányos helyzetű területen a körzeti védőnő munkáját nagy mértékben segítette. Együttműködő volt az óvodavezetőkkel, az általános iskola vezetőjével és a polgármesterekkel is. A gondozott családok vallomásából kitűnően bármilyen gond, probléma esetén rendelkezésre állt, számukra érdemi segítséget nyújtott, érdekükben eljár, az ügyfélfogadás- tartási kötelezettségének rendesen eleget tett.
- [20] Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a felperes terepmunkája a heti 20 órát kitette, esetenként meg is haladta, emellett legalább heti 12 óra ügyfélfogadást teljesített, munkáját hatékonyan végezte. Leterheltségéből adódóan kevesebb ideje jutott az adminisztráció teljesítésére. A felperest váltó, a családgondozói tevékenységet ellátó tanú2, akit a bíróság tanúként meghallgatott, nem szakirányú diplomával, valamint szakirányú gyakorlattal rendelkezik, és szintén vannak késedelmek. A helység5i ügyfélfogadást és az ehhez kapcsolódó családlátogatásokat helyette az intézményvezető teljesíti, és iktatási, postázási munkát egyáltalán nem kell végeznie. A tanú megerősítette, hogy a felperes aktáinak hiányosságai a hivatali ügyintézés nem gátolták.
- [21] Nem kizárólag személyi jellegű, hanem külső munkaszervezési és a kompetencia hiányából adódó oka volt tehát a felperes kötelezettségszegésének. A közalkalmazotti jogviszonyának megszüntetésére okot adó mulasztása miatt a korábbi hiányok pótlására és intézkedési terv készítésére teljesíthatetlen határidőt szabott a munkáltató, annak ellenére, hogy a

kormányhivatal határozata 30 napot írt elő a teljesítésre, az ellenőrzésre pedig 3 hónapot. Mindezeket együttesen értékelve és mérlegelve az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy olyan súlyos ok, körülmény, amely a jogviszony fenntartását lehetetlenné tette volna, nem merült fel, a kiskorú gyermekét egyedül nevelő felperes közalkalmazotti jogviszonyának megszüntetése a jogszabályi követelményeknek nem felelt meg.

[22] Ebből következően a Kjt. 2. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó, a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 82. § (1) és (2) bekezdése alapján 5 havi elmaradt jövedelem mint kártérítés megfizetésére kötelezte az alperest. A felperes bruttó illetménye 278.996 forint volt, amelynek az Mt. 172. § (2) bekezdésében írt társadalombiztosítási járulékokkal csökkentett korrigált összege 227.381 forint, és megtérült a munkánélküli járadék és jövedelempótló támogatás figyelembevételével 285.977 forint, ezért a kár összegét 850.928 forintban határozta meg, és ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A kamatról való rendelkezés az Mt. 31. §-a alapján alkalmazandó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:48. § (3) bekezdésén alapult. Az ingóságok kiadása iránti keresetet azért utasította el az elsőfokú bíróság, mert a felperes nem tudta bizonyítani, hogy a kért okiratok a munkahelyén maradtak. A pernyertesség-pervesztesség közel azonos aránya alapján rendelkezett a perköltségről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (2) bekezdése alapján.

[23] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést annak részbeni megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása, valamint a felperes első- és másodfokú perköltségben való marasztalása érdekében. Álláspontja szerint téves jogi következtetést vont le az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a felmentés nem felelt meg a jogszabályi feltételeknek. A felperes maga is elismerte, hogy az adminisztrációs feladatainak nem tett eleget maradéktalanul, és figyelmeztetés, felhívás ellenére sem pótolta azokat, ezért a különösen indokolt eset álláspontja szerint fennállt. Valóban megfelelő végzettség hiányában alkalmazta őt a munkáltató, azonban a felperes vállalta, hogy emelt szintű érettségit tesz, és végzettséget szerez, amely nem történt meg. A GYVR elektronikus rendszer vezetésében segítséget kapott, ezt tanúl és GT tanúk alátámasztották. A papír alapú dokumentációt, az esetenaplókat és a forgalmi naplókat sem vezette megfelelően, amelyek kirívó kötelezettségzegésnek minősülnek. Az államkincstár vizsgálata után felhívta a felperest a munkaköréből eredő kötelezettségeinek teljesítésére, de 2022 júliusára már nyilvánvaló volt, hogy nem tudja pótolni az elmaradásait - miközben a felügyeleti szerv kilátásba helyezte a szolgálat működésének felfüggesztését a mulasztások fennmaradása esetére. Más személyt nem alkalmazhattak a felperes mellett, csak helyette, ha a közalkalmazotti jogviszonyát megszüntetik. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal azt a körülményt, hogy az intézményvezetőnek már nem volt több eszköze a probléma megoldására és a hiányosságok pótlására, amelyre a kormányhivatali határozat kötelezte. Utalt még arra, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta tanú3 helység5i polgármester tanúvallomásából azt, hogy az intézményvezető ott is végzett családsegítést a felperes jogviszonyának ideje alatt. Továbbá a Covid járvány időszakában a családlátogatás nem volt jelentős, hatósági tárgyalás, meghallgatás pedig egyáltalán nem volt, de ekkor sem pótolta a felperes az adminisztrációs mulasztásait. A családsegítő munka lelki és fizikai terhelése nem mentesíthette a felperest a fontos adminisztrációs feladatok teljesítése alól.

[24] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú határozat helybenhagyására és az alperes perköltségben való marasztalására irányult, helyes indokai alapján. Kiemelte, hogy a jelentős munkateher mellett segítséget nem kapott, ezért alakult ki az adminisztráció hiánya, a GYVR elektronikus rendszer pedig nem megfelelően működött. tanúl szakmai vezető, az esetmenedzser, az óvodavezetők, a polgármesterek, az általános iskolai vezetők és az új

családsegítő tanúvallomása alátámasztották, hogy az előírtaknál sokkal több család gondozását látta el. Az intézményvezető ahelyett, hogy segítséget nyújtott volna számára, teljesíthetetlen határidőt szabott a hiányok pótlására.

[25] A fellebbezés nem alapos.

[26] A másodfokú bíróságnak a Pp. 370. § (1) bekezdésében írt, a fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem korlátai között gyakorolt, a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörében eljárva abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes munkáltatói intézkedése, a felperes 2022. július 21-én kelt felmentése megfelelt-e a Kjt. 32. § (1) bekezdés b) pontjában írt „különösen indokolt” feltételnek. Az ugyanis nem volt vitás a perben, hogy a családgondozó munkakörben dolgozó felperes a munkaköréből adódó feladatainak adminisztratív részét hiányosan teljesítette. Ebben a tekintetben a munkáját nem megfelelően végezte, így a Kjt. 30. § (1) bekezdés c) pontjában írt alapeset fennállt, azaz a munkáltató a közalkalmazotti jogviszonyt felmentéssel megszüntethette. A felperes azonban egyedül nevelte kiskorú gyermekét, ezért a Kjt. 32. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a közalkalmazotti jogviszonya felmentéssel csak különösen indokolt esetben volt megszüntethető. Az MK 20. számú állásfoglalás szerint ha a munkáltató a munkaviszonyt csak különösen indokolt esetben mondhatja fel, a különös indok fennállásának megállapításához mindig olyan súlyos ok szükséges, amely mellett a munkáltató részére tarthatatlanná válna vagy aránytalan terhet jelentene a munkaviszony további fenntartása. Ezeket a szempontokat kellett tehát a bíróságoknak vizsgálni és értékelni.

[27] A munkáltató alperes a különösen indokolt eset fennálltát abban látta, hogy a felperes kétszeri írásbeli figyelmeztetés ellenére nem pótolta az adminisztratív hiányokat, dacára annak, hogy a Név2 Megyei Kormányhivatal az államkincstár vizsgálatát követően 2022. május 31-én határozatot hozott arról, hogy az alperes intézménynek pótolnia kell a mulasztásokat. A felhívás azt tartalmazta konkrétan, hogy az intézmény a szociális szolgáltatást igénybe vevőkről vezetett személyi nyilvántartás teljes körű kitöltéséről gondoskodjon 30 napon belül. A hatóság 2022. negyedik negyedévében helyszíni utóellenőrzést végez, és a felhívásban foglaltak nem teljesítése esetén szankciót szab ki az alperes intézménnyel szemben, amellyel kötelezheti a szolgáltatót a dolgozó továbbképzésére, vagy ideiglenes hatályúvá módosíthatja a szolgáltatás engedélyezését, de akár a szolgáltatót a nyilvántartásból törölheti is, vagy bírságot szabhat ki vele szemben (19. sorszám alatt csatolt okirat). Az alperes álláspontja szerint, miután a felperes többszöri felhívás és határidő-módosítás ellenére 2022. július 20. napjáig nem pótolta teljeskörűen a hiányokat, az intézményvezetőnek nem volt más eszköz a kezében a probléma megoldására, mint a felperes felmentése.

[28] A felperes nem rendelkezett megfelelő szakképesítéssel és iskolai végzettséggel a feladatköre ellátásához, és a helység²i volt az egyetlen olyan intézmény, ahol egyáltalán nem volt szakképesített családgondozó - ennek ellenére alkalmazta őt a munkáltató. Képzettségének, illetve végzettségének a hiánya ezért nem róható a felperes terhére. Nem vitatott tény, hogy a munkakörét eleve elmaradásokkal és hiányos dokumentációval vette át, amit előre láthatóan tetézt a saját képzetlensége és tapasztalatlansága. A felperes elismerte, hogy az adminisztrációs tevékenységben elmaradással küzdött, ugyanakkor a tanúk vallomása szerint a családsegítő munka még a szakképzett, gyakorlott munkaerő számára is megterhelő, és a szakmában a munkaerőhiány miatt a túlterheltség általános jelenség.

[29] Ehhez járult hozzá az a körülmény, hogy az új informatikai rendszert, a GYVR-t a felperes munkavégzésének idején vezették be, és nem volt gyakorlott, hozzáértő személy, aki segítséget tudott volna nyújtani számára annak használatában. Még a közvetlen felettese, az intézményvezető sem tudta azt használni informatikai problémák miatt, ezért ő a régi rendszert alkalmazta, amelyet a munkáltató a felperestől már nem fogadott el.

- [30] A felperes az úgynevezett terepmunkát, a családokkal, társhatóságokkal, polgármesterekkel, iskolával, óvodával, védőnővel való közvetlen munkát megfelelően és eredményesen végezte. A meghallgatott számos tanú vallomása alapján a személyes munkájával elégedettek, a támogatott családok hálásak voltak, miután munkaidőn túl is rendelkezésre állt. A papíralapú dokumentáció volt az, amit nem vezetett megfelelően, és a nem működő informatikai rendszerben az adatrögzítést nem végezte teljeskörűen, csupán ebben voltak hiányosságai.
- [31] Ilyen körülmények között került sor a 2022. május 3-i munkáltatói írásbeli figyelmeztetésre, amely önmagában a felmentés különös indokaként nem szolgálhatott. Ezt követően 2022. május 31-én kelt a Név2 Megyei Kormányhivatal felhívása, amelyre alapította az alperes a felmentést, és ezzel indokolta a fellebbezését is lényegében. A kormányhivatal határozatában írt hiányosságok pótlását írta elő az alperes intézményvezetője a felperes számára írásban 2022. július 8-án az elvégzendő feladatokra vonatkozó intézkedési terv készítésével 2022. július 11. napján 15 óráig, amelyet a felperes kérésére másnap 12 órára módosított, azzal, hogy az összes nyomtatványt pótolnia kell, és az összes dokumentációt rögzítenie kell a GYVR rendszerében a pontos ügyfélnyilvántartás vezetése érdekében. Ez a feladat ilyen rövid határidővel teljesíthetetlen volt a folyamatos munka mellett. Ahogy előre látható volt, nem sikerült a felperesnek pár nap alatt behoznia az adminisztratív elmaradásait, ezért 2022. július 15. napján újabb írásbeli figyelmeztetésben részesült. Mivel 2022. július 20-ig sem tudta pótolni az elmaradását, és a felzárkózáshoz segítséget nem kapott, másnap sor került a felmentés közlésére.
- [32] A másodfokú bíróság a fentiek tükrében a felmentés különösen indokolt voltát nem találta megalapozottnak. Kiemeli, hogy a peradatok szerint csak 2022. július 8. napján közölte a felperessel a munkáltató, hogy az államkincstár vizsgálata és az ahhoz kapcsolódó kormányhivatali határozat milyen kötelezettségeket írt elő az intézmény számára, amelynek teljesítését egyedül és kizárólag a felperesre telepítette. 2022. július 8-tól 2022. július 20-ig a felperes egyedül nem volt képes elvégezni az összes feladatot.
- [33] A felperes szakmai vezetését ellátó tanú1, a helység1 Szociális Központ Család- és Gyermekjóléti Központ szakmai vezetője tanúvallomásában azt erősítette meg, hogy a felperessel nem volt kirívó probléma (25. sorszámú jegyzőkönyv). Nagy területet látott el, leterhelt volt, de a rendszeres adminisztrációs hiányosságai ellenére munkavégzésének mennyiségével nem volt gond. Az új családsegítőnek, aki a felperest váltotta, szintén voltak késedelmei, és a felperes elődjétől is maradtak hátralékok, amit a felperesnek kellett ledolgoznia.
- [34] A felperest váltó családgondozó, tanú2 a munkája ellátásához megfelelő végzettséggel és gyakorlattal rendelkezett, és időközben az intézményvezető is szakirányú képzettséget szerzett. Az új családgondozó tanúvallomásából (22. sorszámú jegyzőkönyv) kiderül, hogy a feladatait könnyítette a munkáltató azzal, hogy iratokat iktatnia és postáznia nem kellett, továbbá a GYVR rendszerhez kinyomtatott útmutatót és személyes segítséget kapott az esetmenedzsmentől. Az intézményvezető is többször segítette őt annyiban, hogy helység5ben több ízben tartott ügyfélfogadást és családlátogatást helyette, amikor felhalmozódott a munkája. Emellett helység4ra heti két ügyfélfogadás helyett csak egyszer kellett kimennie. helység4 polgármesterének 18. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt tanúvallomásából az is kitűnik, hogy az új családgondozóval nem olyan szoros és személyes a kapcsolata a családoknak, mint a felperessel, tanú2 szükség esetén családlátogatások helyett a hivatali irodába hívja be az ügyfeleket.
- [35] Ezen adatokat és körülményeket figyelembe véve a másodfokú bíróság véleménye szerint, amennyiben a felperes teljesíthető határidőt kapott volna, és a folyamatos munkavégzés alól részben vagy egészben mentesíti őt az alperes, vagy legalább azokban a könnyítésekben részesül, mint az őt váltó családgondozó, az adminisztrációs tevékenységét kielégítő szintre

hozhatta volna. Az alperesnek az a vélekedése, hogy az intézményvezetőnek már nem volt több eszköz a kezében, nem helytálló, hiszen az új családgondozó terhein tudott könnyíteni.

- [36] A fellebbezés érvelésével szemben tanú1 nem volt képes hatékony segítséget nyújtani a felperes számára a GYVR rendszer használatában, hiszen a felperes jogviszonyának idején ő is csak tanulta azt, és a rendszer még jelenleg sem működik jól. GT tanú is azt támasztotta alá, hogy a GYVR rendszerrel voltak problémák. A helység5i polgármester valóban azt vallotta, hogy az alperes intézményvezetője is járt a településre a felperessel együtt, de azt nem tudta megmondani, hány alkalommal. A tanúvallomásokból kiderült, hogy a felperes a Covid időszakban is végzett családgondozói tevékenységet jelzés alapján (tanú4, tanú5 25. sorszámu jegyzőkönyv), amellet, hogy egy időszakban ő szállította a házi gondozót gépkocsival.
- [37] Mindezen körülményeket egybevetve és együttesen értékelve a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően arra a következtetésre jutott, hogy a felperes felmentésének „különös indoka” mint törvényi feltétel nem állt fenn, mert az alperes számára a felperes közalkalmazotti jogviszonyának további fenntartása sem tarthatatlanná nem vált, sem pedig aránytalan terhet nem jelentene, ezért a felmentés jogellenes volt. Így a Kjt. 2. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó Mt. 82. § (1) és (2) bekezdése alapján az alperes köteles megfizetni kártérítésként a felperes elmaradt jövedelmét 850.928 forint összegben a késedelmi kamattal együtt [Ptk. 6:48. § (3) bekezdése], amelynek összegét egyébként az alperes nem, csupán a jogalapját vitatta. Helyesen járt el tehát az elsőfokú bíróság, amikor ennek megfelelően marasztalta az alperest.
- [38] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét – fellebbezett részében – helybenhagyta a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján.
- [39] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint köteles megfizetni a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, amelyet a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján a felperes kérelmével egyezően 120.000 forint összegben határozott meg. A le nem rótt fellebbezési illeték az állam terhén marad az alperesnek az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint fennálló illetékmentességére figyelemmel a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdése alapján.
- [40] A másodfokú bíróság az ítéletét tárgyaláson kívül hozta meg a Pp. 376. § (1) bekezdése szerint.

Pécs, 2024. március 26.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Vogycska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró